

Litt om opptakten til Golf i Norge ..... (fort.)

u
Januar 1949.

Litt om opptakten til Golf i Norge og
Sir Theodore A. Cook, den kjente sportsmann og sjefredaktør for
klubbens første år.

"The Field" ble etablert på mange andre vis og var levende inter-
essert for å få golf innført i Norge. De min eldste gutt ble født i:
Den store fascinasjon ved golf oppdaget jeg høsten 1907 i
1920 i London, sares han: "And, what's most appropriate name for the
Aberdeen i Skotland, men først da jeg kom til London i begynnelsen av
future golf champion of Norway." Pray advise him that golf is a more
første verdenskrig 1914-18 fikk jeg ordentlig anledning til å dyrke
pleasurable pursuit, than endeavouring to chain the waters flowing
denne altoppslukende interesse. All den tid jeg kunne avse ble benyt-
opposite your house." Sir Theodore tenkte på hund den store som for-
tet til golf, så det var ikke mange dager i årets løp jeg ikke spilte.
søkte å damme opp Theissen.

Allerede på et tidlig tidspunkt fant jeg Woodcote Park ved
Epsom, hvor der foruten en 18-hulls golfbane også var tennisbaner og
andre ting af sportskåret og golfbane forløst ble stillet i bero,
annet som gledet min kone og hennes venninder, så smerten ved å være
med det verste allikevel ikke lenge før min partner R. M. Peterson og jeg
"golf-widow" ikke ble så utpreget. Det lykkedes å få andre norske
hadde sett oss ut et lite jorde på det tidspunkt av vegen ved Nordre Busaby,
interessert i golf. Den som spilte hyppigst utenom meg var høyeste-
hver der til med krone arrangeres 3 holes hull. Vi fant ut at staden
rettsadvokat Jens Frederiksen og forøvrig legasjonssekretær R. M.
tilhørte Staten, og da nevnte jorde kan benyttes som uteløst fikk vi
Peterson, marinekaptein Cato Rachlew, Direktør Eric Irgens, min bror
billatelse til å spille der under forutsetning av at vi ikke genererte
Birger, legasjonssekretær Hans Arneberg, Per Bang, L. Røsbak, Erik
forfatterens interesser. Vi improviserte 3 hull som lå i nærheten
Wang, legasjonssekretær Nicolai Aall, skipsreder Hysing Olsen, T. P.
og fikk med T. P. Heiberg, som hadde spilt i London, Arild Nyquist,
Heiberg, og en enkelt gang eller to forskjellige andre norske.
Ole A. Thoresen, og kanskje også andre. - Innet særskilt vandte så for
Interessen var utpreget; der var dager da vi spilte tre
en dag i 1923, da konsul Bæken Dahl telefonerte og sa at den amerikanske
18-hulls golfmatcher, og endog hadde tid til et sett tennis eller to
generalconsul Snyder ønsket å treffe oss. Det var fortalt ham at der
etterpå. Da krigen var slutt begynte vi å tenke på å reise hjem,
ikke var golf i Norge, men forleden dag hadde han ved Majorstuen sett
hvilket jeg så hen til med glede, dog blandet med bedrøvelse over at
to menn med golfbæker over skuldrene. Snyder hadde spurt flere, men
der ikke var golf i Norge. Jeg fikk vite at der spiltes golf både i
Dahl var den første som kunne fortelle ham hvem disse gode mennesker
Danmark og Sverige og spurte meg selv: "Hvorfor ikke også i Norge?"
var som gikk og slo på et jorde ett eller annet sted i nærheten av byen.
Jeg hadde spilt på forskjellige engelske golfbaner, men søkte nu stadig
Snyder, som også sterkt savnede sin elskede golf, for-
flere for å høste erfaring om hvordan de forskjellige baner var anlagt
talte at han kjente en annen nordmann, Arne Moltsau, som hadde vært
og gjorde også gjennom en engelsk venn bekjentskap med den kjente golf-
svrige golfspiller i Amerika, at der sikkert var andre entusiastar,
arkitekt Abercrombie, hvem jeg lærte meget av om problemene ved anlegg
av golfbaner, både teoretisk og i marken. Min omtalte venn,

Sir Theodore A. Cook, den kjente sportsmann og sjefsredaktør for "The Field", hjalp meg også på mange andre vis og var levende interessert for å få golf innført i Norge. Da min eldste gutt ble født i 1920 i London, skrev han: "Knut, what a most appropriate name for the future golf champion of Norway; Pray advise him that golf is a more pleasureable pursuit, than endeavouring to chain the waters flowing opposite your house." Sir Theodore tenkte på Knud den store som forsøkte å damme opp Themsen.

Efter hjemkomsten i 1921 ble dog min tid så opptatt med andre ting at spørsmålet om golfbane foreløpig måtte stilles i bero, men det varte allikevel ikke lenge før min partner R. M. Peterson og jeg hadde sett oss ut et lite jorde på østsiden av veggen ved Nordre Huseby, hvor der til nød kunne arrangeres 3 korte hull. Vi fant ut at eiendommen tilhørte Staten, og da nevnte jorde kun benyttedes som utslått fikk vi tillatelse til å spille der under forutsetning av at vi ikke genererte forpakterens interesser. Vi improviserte 3 hull som lå triangelformet, og fikk med T. P. Heiberg, som hadde spilt i London, Arild Nyquist, Ole R. Thoresen, og kanskje også andre. Intet særskilt hendte så før en dag i 1923, da konsul Haakon Dahr telefonerte og sa at den amerikanske generalkonsul Snyder ønsket å treffe oss. Det var fortalt ham at der ikke var golf i Norge, men forleden dag hadde han ved Majorstuen sett to menn med golfsekker over skulderen. Snyder hadde spurt flere, men Dahr var den første som kunne foretelle ham hvem disse gale mennesker var som gikk og slog på et jorde ett eller annet sted i nærheten av byen.

Snyder, som også sterkt savnede sin elskede golf, fortalte at han kjente en annen nordmann, Arne Moltzau, som hadde vært øvrig golfspiller i Amerika, at der sikkert var andre entusiaster,

1) Trakk seg efter Rundskrivelse nr. 2.

og ville at vi straks skulle søke sammenkalt et orienterende møte for å finne eventuelle golfspillere og andre som kunne være interessert i å starte en golf klub.

Et sådant møte ble så holdt i slutten av 1922 eller begynnelsen av 1923 i det Amerikanske Generalkonsulats kontor i Sommerrogaten, hvor ca. 25 interesserte møtte.

Resultatet ble at de tilstedeværende lovet hver i sin krets å søke hvervet medlemmer til en startende golfklub og sende inn lister over sådanne interesserte til sekretær Foley ved det Amerikanske Generalkonsulat. Noen tid senere spurte generalkonsul Snyder meg om jeg ville fortsette arbeidet, lovet meg all mulig støtte og sendte listene med følgende oppstilling over det foreløbige resultat:-

ved skipsreder Halle:

Generaldirektør Hassen Horn,
Direktør-Frae Halle-Benveny
Direktør-Egeberg
Direktør Joh. L. Aanensen,
Direktør G. Askvig,
Disponent Rolf Berentzen,
Dr. Ing. Alf Ejercke,
Grosserer Gunnar Falster,
Grosserer Birger Lie,
Professor, dr. med. G. H. Monrad Krohn,
Direktør Ø. Lorentzen,
Major Johan Sverre,
Skipsreder Thor Thoresen
x) -Generaldirektør-Hj.-Wessel-
Skipsreder A. F. Klaveness,
Tor Klaveness,
Fredrik Klaveness,
x) -Arkitekt-O.-Sverre-
Arkitekt Lars Backer,
x) -Ingeniør-O.-Stabell,
Direktør Alf Thomsen,
-Gard-Bjør-

ved G. L. Paus:

Mr. I. Smith-Kielland,
" Wilhelm Ziener,
" Ingebarth Ziener,
" J. Throne Holst,
Dr. Rolf Thommessen,
Mr. Alf Bang,
" B. Holter-Sørensen,
" Nicolay Paus,
" Bjørn Thommessen
" G. A. Børre

x) Trakk seg efter Rundskrivelse nr. 1.

x) Trakk seg efter Rundskrivelse nr. 1.

ved skibsreder Nyquist:

Robert Nilson,
Thos. Fearnley jr., ved Generalkonsul
Rinar W. Egeberg jr.,
Sagde og varretter Fox) -L.-Dybwad,
Thomas Olsen,
x) -Nile-Børresen,
Johann Bræk) -Aage-Pauss,
Glove Chris) -Thorleif-Pauss, Harald Bjørsete,
Oscar Henn) -Arvid-G.-T.-Omsager, Poul,
Charles Mat) -Andreas-Omsager, J. Foss,
And. Johnsen) -F.-Schilling, Ingv. Nilsson,
Kariis Andesen, Tord Wikborg. K. Schöning,
Englin Paust, Halfdan Wilhelmssen,
Olav Thorsrud, Wm. Wilhelmssen,
Anders B. Wiise, Mrs. Wilhelmssen.

ved skibsreder Peterson:

Skibsreder Axel Wilhelmssen,
Kaptein Erik Farup,
Kaptein Eyvind Krohn,
I den nærmest Per Bang, se tid drag endel av de
x) -Verkeier-Niels-Juul,
L. Robsahm, te seg fra Brønnøysund
Eyv. Sæne,
Generaldirektør Hassa Horn, Maridalen.
x) -Direktør-Ther-Walle-Hansen,
Boen hadde automobil) -Direktør-Fr.-Chr.-Nielsen, all rådighet. Den
Advokat Arne Sunde,
Direktør Thorleif Tjersland, og siden var
x) -Direktør-Petter-Larsen,
si vi skulle å finne x) -Direktør-Frithjef-Larsen, "Hend-Compan",
Halvor Bergen.
de den første jo er langt å foretrekke. Vi fant imidlertid inter
som passet til "links"

ved Mr. R. L. B. Roessle:

x) -Stateråd-Hr-Hauen,
x) -Konsul-Merten-Lind, Evende ut varken
x) -Frithjef-Lind,
liten tomtegard på) -Direktør-Jr.-Hr.-Johannessen, på brukkalvegen
x) -Konsul-Hr.-Hr.-Breech,
litt nord for den tuv) -Hans-Hr.-Breek, på Peter Wyvæll.
x) -Grosserer-Mr.-H.-Heisterlin,
Jeg hadde konferanser) -Kontorsjef-Just-Haugber,
Direktør Christiani,
og med godsier Carl Lyven) Direktør Alf Philippsen, 1, men det fante ikke
x) -Genrad-Bee,-
frem, kanskje fordi begge Mr. R. S. Platou, ikke av store beløp for
Kontorsjef G. A. Carlsen,
hansarbeidene kunne påbeg Grosserer Johan Baumann,
Grosserer Trygve Jacobsen.

ved skibsreder Ole R. Thoresen:

Konsul General Rudolf Olsen,
Mr. Fred. Elster,
" S. K. Berg,
x) -Konsul-Ludvig-Wiese,-
x) -Mr.-Grønn-Nielsen,-
x) -Advokat-Anton-Heyerdahl,-

x) Trakk seg efter Rundskrivelse nr. 1.

Den 8. mai 1923 fikk opprettet det som vi kalte Den store arbeidskomité
 og ble holdt på Helle & Rasmussen's kontor.
 Disse er antagelig tegnet ved Generalkonsul

Snyder og Sekretær Foley: hadde brillet oss mest ved:-

"The Committee appointed on May the 8th a.c. to survey and
 Jetmund Brækhus, as for a Golf-club have hereby the honour
 to Claus Christophersen, Harald Bjercke,
 Gustav Henriksen, Cath. Bang,
 Charles Hutchinson, Thos. Fearnley, as propositions
 have And. Johnsen, also proposed Ingv. Nilsen, the Committee,
 one Marius Knutzon, also had another K. Schöning, John of Ullevål,
 also Dagfin Paust, these two proposed Halfdan Wilhelmsen, by the
 name Lars Rasmussen, usually come to Wm. Wilhelmsen, that the
 late Olav Thorstad, desirable. The Wm. Wilhelmsen's opinion
 that Anders B. Wilse, attractive nine hole course can be laid out
 on this property quite easily. There is also the possibility
 that the grounds would suffice for an extension later on to an
 eighteen hole. I den nærmest påfølgende tid drog endel av de
 interesserte stadig på befaringer, som strakte seg fra Drammens-
 elven til Eløen ved Lrkollen, og fra Vestre Barum til Maridalen.
 Noen hadde automobiler som beredvillig stillet til rådighet. Den
 eneste grunn for å dra så langt som til Drammenselven og Eløen var
 at vi søkte å finne en "seaside-link" fremfor en "inland-course",
 da den første jo er langt å foretrekke. Vi fant imidlertid intet
 som passet til "links". It is believed that the old barn could without too much cost
 suitable and picturesque Club-house. It would
 in the opinion of the Committee be desirable to buy only the 100
 mål of grass. De to steder som så mest lovende ut var en
 liten bondegård på ca. 200 mål like til venstre for Sørkedalsvegen
 litt nord for den nuværende Røa Skole og, det som nu heter Øyrevoll.
 Jeg hadde konferanser med de gamle ungtarsbrødre som eiet bondegården,
 og med godseier Carl Løvenskiold som eiet Øyrevoll, men det førte ikke
 frem, kanskje fordi begge projekter krevet kjøp og store beløp før
 banearbeidene kunne påbegynnes. Committee understand that the itinerary
 can be arranged so as to suit the convenience of members, as soon
 as the Club has been formed.
 Før vi var kommet så langt, hadde jeg imidlertid
 følt behovet for å få arbeidet inn i noe mere ansvarlige former, og
 ved henvendelse til de 12 herrer som sammen med meg ble det første styre,
 bestyrelse for Golfklubben, og forutsettes foreslått som første be-
 styrelse for den konstituerende generalforsamling".

den 8. mai 1923 fått opprettet det som vi kalte Den store arbeidskomité hvis møter ble holdt på Halle & Peterson's kontor. Allerede den 23. mai 1923 forelå følgende rapport, som viser at det var eiendommen ved Røa vi hadde heftet oss mest ved:-

"The Committee appointed on May the 8th a.c. to survey and consider possible sites for a Golf-club have hereby the honour to submit the following report:

The Committee after having considered various propositions have surveyed two sites proposed by members of the Committee, one situated at Fornebo and another in the parish of Ullern. After considering these two propositions very carefully the Committee have unanimously come to the conclusion that the latter is the most desirable. The Committee is of opinion that a sporting and attractive nine hole course can be laid out on this property quite easily. There is also the possibility that the grounds would suffice for an extension later on to an eighteen hole course. Preliminary negotiations have been opened with the owners of this property, which consists of about 200 mål, whereof 100 mål consist of grass land and the balance of wood land. There is also on the property a small wooden house, where the present owners live and a large barn of old timber reputed to be more than 300 years old. The Owners' asking price for the whole property is Kr. 150.000.-, about half of which is required in cash, whereas the other half can be left as a mortgage on the property subject to 5% interest to the present owners (three bachelor brothers all about 70 years old), their use during their life time of the small wooden house and a couple of mål round it. This is situated in one corner of the property and can easily be fenced off if necessary.

It is believed that the old barn could without too much cost be altered into a suitable and picturesque Club-house. It would in the opinion of the Committee be desirable to buy only the 100 mål of grass land in view of immediate financial considerations. It is believed, however, that by buying the whole property, the ultimate cost to the Club of the grounds required will be considerably cheaper. It has, however, not been considered wise to ask for a refusal of the property at the above price, as it is hoped by further negotiations to bring the price down.

This property is situated about 20 minutes' walk from the Furulund Station on the Øraker tramway and approximately the same distance from the terminus of Smedstadbanen. Apart from this, however, there is a regular motor-bus service from Tordenskjold's Plads, Parkveien and Majorstuen direct to the property, the return fare being Kroner 1.50. This service is run about three hours weekdays and holidays and the Committee understand that the itinerary can be arranged so as to suit the convenience of members, as soon as the Club has come into existence."

men som antydet var det økonomiske løft den gang for stort. (Nevnte 15 herrer ble ved et møte den 14. juni samme år valgt til: "Foreløbig bestyrelse for Golfklubben, og forutsettes foreslått som første bestyrelse for den konstituerende generalforsamling".) Den dette

behold ville forbedres og hvor godt samarbeid det ville bli med en

Man hadde stadig fortsatt arbeidet med inntegning av golf klub. Hvis Godseier Westye Egeberg laser d'asse linjer, tillate medlemmer, men på møte den 14. juni 1923 ble det videre besluttet: "....å avslutte den betingelsesfri inntegning av medlemmer mandag den 18. juni 1923, kl. 9 fm." Utover høsten og vinteren kom man ikke videre. På eftervinteren 1923/24 traff jeg imidlertid amerikaneren R.L.B. Roessle, som var en av de mest interesserte i å få en golfbane fortløpige approbation og få en klub somst og overenskomsten vedtatt og han spurte om jeg kjente terrenget ved Bogstadvandet, hvortil jeg svarte benektende. Han hadde vært på hyttetur nordvest for vandet etsteds og hadde gått på ski hjem om søndagen og trodde det var terre passende for golf der. Jeg tok en tur oppover på ski, gikk for første gang over det område som nu er Oslo Golf Klub og så den gamle låve som ble vårt første romantiske klubhus. Til Roessle sa jeg det så ut til å være muligheter, men at det var umulig å bedømme det helt før sneen var gått. Da sneen var borte drog jeg oppover, ble begejstret og sammenkalte den store arbeidskomité. Resultatet ble at en venn av godseier Westye Egeberg, skulle sette seg i forbindelse med ham og undersøke mulighetene. Godseier Egeberg var imidlertid ikke interessert på og her gikk med på et avtale om å gi meg så lett, spurte jeg forskjellige av mine venner om de var kjent på Bogstad, og kom til Osca Lütken, som fortalte han var jaktkamerat av forvalteren, herr Friedrichsen - de var stadig på harejakt sammen. Lütken sa også at Friedrichsen var sterkt interessert i at eiendommen skulle lønne seg, og da jeg hadde fått rede på at de jorder vi attrået slett ikke var noe årsikre eller bidrog noe til overskudd i utpreget grad, sa Friedrichsen, - så fortalte jeg Friedrichsen at han kunne ikke få noen bedre støtte til lønnsom drift enn en golfklub. Jeg hadde også fått vite at den gamle låven var en attraksjon for tvilsomme eksistenser, som gjorde denne og Bogstadvandets idylliske bredder nokså usikre. Dette var en stadig kilde til ubehag for Bogstads beboere. Jeg fremholdt derfor sterkt for godseier Egeberg hvordan dette forhold ville forbedres og hvor smukt naboskap det ville bli med en

XXXXXXXXXXXX

golf klub. Hvis Godseier Westye Egeberg leser disse linjer, tillater jeg meg å uttrykke det håp at han vil finne jeg ikke overdrev, men at virkeligheten omtrent svarer til det jeg mere eller mindre stillet i utsikt. Resultatet ble at vi enedes om betingelsene, som godseier Egeberg vedstod seg inntil jeg kunne få den store arbeidskomitéens forløbige approbasjon og få en klub dannet og overenskomsten vedtatt på konstituerende generalforsamling.

Formann: *Sekretær A. V. Klavenegaard*
 Den 7. juni 1924 skrev jeg følgende brev til godseier

Westye Egeberg: *Wige medlemmer: Grosserer F. Heiberg, Generaldirektør Knud Horn.*

"Jeg har den ære og glede at kunne meddele Dem, at den store arbeidskomité på vegne av Golfklubben idag har akseptert Deres elskverdige tilbud om leie av de ca. 150 mål indmark beliggende umiddelbart syd for Bogstadvandet, til en leie av Kr. 5000.- pr. år og gjensidig uopsigelig i 10 år fra leiekontraktens oprettelse. Etter utløpet av nevnte tid er kontrakten opsigelig med et års varsel avgitt av den ene part før 1. januar, således at opsigelsesfristen kun begynner at løpe fra nevnte dato. Det er forutsetningen at nevnte område kun benyttes til golfspill og banerne vil bli anlagt omtrent som antydnet for Dem i marken. Det er også forutsetningen at Bogstad Gaard har uhindret adgang til at utnytte til høiavl den del av terrenget som blir liggende sommele "rough", idet Golfklubbens vedkommende er spesielt opmerksom på og har gått med på at sydhelningen av det store jorde mellom Bogstadvandet og veien blir praktisk talt ubenyttet av os. Den på denne eiendom værende gamle lade disponeres av Golfklubben og kan av denne indredes efter ønske. Da det er såvidt langt ute i sasjonen før vi kan komme i sving når, takker jeg for Deres løfte om at gå med på at beregne en tilsvarende mindre leie for den tid av 1924 som i hvilken terrenget vil bli benyttet. Idet jeg håber De vil finde at ovenstående gir et riktigt uttrykk for hvad som er blit avtalt, har jeg den ære på arbeidskomitéens vegne at takke Dem for den velvillige interesse De har vist for denne sak."

Den store arbeidskomité ~~approversjona~~ enstemmig i møtet fulgt beredt til å diskutere og forsvare den dag idag som helt hensikts- samme dag også sluttet å innkalle konstituerende generalforsamling til 13. juni 1924 kl. 6, til avholdelse i eller utenfor den gamle låve på eiendommen, til dannelse av Kristiania Golf Klub.

Medtænksom har spurt om ikke fædselen var streng. Jo, det gikk jo ikke av seg selv og det manglet ikke på advarsler. Igrunden var det vel ingen person som trodde det ville lykkes. En sa til meg at dette var ikke noe nytt forsøk jeg holdt på med; to fremstående personligheter hadde forsøkt før, nemlig daværende kronprins Gustaf like efter århundreskiftet, da det var meningen å spille på Kungsgården, og så hadde den første britiske minister, Sir Arthur Harbert forsøkt etter 1906.

Min meddelte Generalforsamlingen ledes etter min anmodning av høyesterettsadvokat Arne Sunde, og tilstede var ca. 40 stiftere. Der var arrangert med bussforbindelse fra Tordenskjolds Plass, hvor Norges daværende representant i Den olympiske komité, Major Johan Sverre viste sin interesse for saken ved å være tilstede og ønske lykke til.

Til det første styre valgtes:

Formann: Skibsreder A. F. Klaveness,
 Viceformann: Skibsreder Ragnar Halle,
 Øvrige medlemmer: Grosserer F. Heiberg,
 Generaldirektør Hassa Horn,
 Grosserer Arne Moltzau,
 Professor Monrad-Krohn,
 Skibsreder Arild Nyquist,
 Legasjonssekretær C. L. Paus,
 Skibsreder R. M. Peterson,
 Generalkonsul A. Snyder,
 Advokat Arne Sunde,
 Redaktør, Dr. Rolf Thommesen,
 Skibsreder Ole R. Thoresen.

Av de 11 "Øvrige medlemmer" skulle to være varamenn, men det ble igrunnen ikke noe av annet enn på papiret. Denne formelle bestemmelse ble opphevet forøvrig 17. mars 1927.

Generalforsamlingen vedtok enstemmig og uten forandringer den foreløbige overenskomst med godseier Egeberg, og likeså det utkast til lover jeg i mellemtiden hadde utarbeidet. Høyesterettsadvokat Arne Sunde drog jeg til Borgstad. Stor var min forundring da jeg på toppen, hvor som var så snild å gjennomse utkastet, hadde gjort et par tilføyelser om valg, eksklusjon og klubbens eventuelle oppløsning. Da jeg ser at enkelt sand-green nr. 27. Jeg hadde tenkt meg den lagt ned i løpet av og litt ujevn av omfang, nu in den oppå rent som toppen av et parer på Hengsen. Men det gikk å spille på det og. Vi var på Hengsen, som det var messige, kun med unntagelse av sproget, som jeg innrømmer delvis er pussig forhenvarende.

Redaktøren har spurt om ikke fødselen var trang. Jo, det gikk jo ikke av seg selv og det manglet ikke på advarsler. Igrunnen var det vel ingen norske som trodde det ville lykkes. En sa til meg at dette var ikke noe nytt forsøk jeg holdt på med; to fremstående personligheter hadde forsøkt før, nemlig daværende kronprins Gustaf like etter århundreskiftet, da det var meningen å spille på Hengsen, og så hadde den første britiske minister, Sir Arthur Herbert forsøkt etter 1901

Min meddeler sa det ikke uttrykkelig, men hans mening var tydelig nok at det var et "fool's errand" jeg holdt på med. En kjent London-normann sendte meg et forarget råd: "Hils Halle og si det er noe anstaltmakeri han holder på med. Golf i Norge - hvor dere har skiene om vinteren og fjorden om sommeren". Det var bare en hake derved, vedkommende hadde til da ikke spilt golf selv, men det moret meg unektelig at han selv noen år etter ble fullstendig "golfgal", så nu ville han kanskje ikke sendt den hilsen. Det var adskillige andre også.

For å få medlemmer her, nesten ingen hadde noen erfaring i golf, var det av største viktighet å få en slags bane igang hurtigst mulig. De fleste spurte når spillet skulle begynne. Generalkonsul Snyder introduserte J. L. Ohman fra Trondheim, som hadde erfaring om golf i Amerika, i et nokså tørt strøk hvor de brukte sand-greenere med oljebehandling. De kunne gjøres brukelige fort og det begynte vi med, og dertil store dørmatter som "teeing-grounds".

Plan for de første 9 hull hadde jeg utarbeidet og den ble lagt til grunn for anlegget. Nokså snart etter arbeidets igangsettelse måtte jeg reise utenlands i forretninger. Den første dag jeg kom hjem drog jeg til Bogstad. Stor var min forbauselse da jeg på toppen, hvor green nr. 2 skulle være, fikk se en rund brun "vørterkake". Det var sand-green nr. 2. Jeg hadde tenkt meg den lagt ned i terrenget og litt ujevn av omfang; nu lå den oppå rent som toppen av et pansertårn på Rauø. Men det gikk å spille på det og. Vi kom igang, men det var utrolig hvor mye sten det finnes i et norsk jorde. Tølen brakte stadig nye mengder frem og golfballen fant hvad det menneskelige øye ikke så. Et år fikk vi assistanse av speiderguttene ved avdelingssjef Løyken. De rykket frem på linje og kastet stenen i hauger, som så ble fjernet med hest og kjerre. Speidernes belønning var brus og kaker, og det ble

nye billigere enn "organized labour", som vi ikke hadde råd til.

Det besluttedes å innrede den gamle låve til Klubhus og en huskomité måtte oppnevnes. Jeg spurte generaldirektør Horn om han ville påta seg å være formann i denne, hvilket han ville, "hvis han fikk ta ut de øvrige medlemmer". På mitt spørsmål hvem han tenkte på, nevnte han ingeniørene Direktør Alf B. Bryn og Direktør Alf Tjersland, og dermed var den første huskomité konstituert.

Jeg fremholdt sterkt at det var først og sist banen vi måtte bruke våre penger til. Den gamle låve ble oss dog dyrere enn jeg syntes om. Vår første formann, skipsreder A. F. Klaveness viste klubben den store velvilje å gi Kr. 5.000.- til klubhusets innredning, men også skipsreder Klaveness' administrative og annen erfaring var av uvurderlig nytte for klubben i dens første tid, så Oslo Golf Klub skylder ham stor takk.

Styret konstituerte seg og holdt det første styremøte allerede på stiftelsesdagen ^{13/6-24} og der ble valgt følgende komitéer:

Banekomiteén:- Ragnar Halle, formann,
Fr. Heiberg,
Arild Nyquist,
J. L. Ohman.

Huskomitéen: Hassa Horn, formann,
Alf B. Bryn,
Alf Tjersland.

Kommunikasjonskomité: Arne Moltzau,
R. L. B. Roessle.

Neste styremøte holdtes den 13. august,

Når vi helt fra begynnelsen av fikk se de "professionale" kan vi for dette takke vårt utvalgte medlem George S. Evans.

Neste styremøte var 19. mars og 17. april 1925, i det siste oppnevnte den første handlings- og Turneringsskoleen, som følger

hvor

av kr. 50. ~~pr. måned~~, Herr Birger Halle ble samtidig oppnevnt som den første sekretær mot å bli innvotert som ikke betalende medlem for sin midlertidige funksjonstid.

Festekontrakten med Bogstad ble også diskutert og overrøndt Bane- og Huskomitéen, og igjen diskutert i styremøte den 15. august, som befullmektiget formannen til å oversende godseier Egeberg et noe endret utkast til kontrakt.

Den 20. august ¹⁹²⁴ meddeler så styret i Rundskrivelse nr. 12, (nr. 1 var om innmeldelsespenger og årskontingent, henholdsvis Kr. 250.- og Kr. 100.- for aktive medlemmer, kr. 1500.- for livsvarige (en gang for alle): "Anleggsarbeidet er nu så langt fremskredet at man håber at banen og klubhus i løpet av høsten vil være i sådan stand at klubben kan åpnes. Det er dog fra nu av adgang til at spille for medlemmer". Et eksemplar av lovene samtidig til hvert medlem.

Festekontrakten med Bogstad ble endelig vedtatt i styremøte den 25. august.

I styremøte den 17. september fastsattes spilleavgifter for gjester, midlertidige, utenbys og diplomatmedlemmer efter innstilling fra Banekomiteen.

Den første "professional club-maker and greenkeeper", Fred. Robertson fra Banchory Golf Club, Skotland, ble ansatt i styremøte den 4. desember for tiltredelse ved begynnelsen av sesongen 1925, på nærmere spesifiser betingelser.

Når vi helt fra begynnelsen av fikk så bra "professionals" kan vi for dette takke vårt utmerkede medlem George S. Deans.

Neste styremøter var ^{først} 18. mars og 17. april 1925, i det siste oppnevntes den første Handicap- og Turneringskomitéen, som følger:

- R. M. Peterson, (formann)
- T. P. Heiberg,
- A. G. Snyder,
- A. Schou-Sørensen, *formand*

og ~~h~~ herr Johan Grøttumsbråten som baneformann og assisterende Green-keeper fra 20. april, etter en lønn av Kr. 500.- pr. måned.

Den første ordinære generalforsamling holdtes i klubhuset på Bogstad lørdag den 9. mai kl. 5.30 e.m., hvor ca. 50 medlemmer var tilstede. Navnet forandredes til Oslo Golf Klub, innmeldelsespengene økedes til Kr. 400.- for aktive mannlige, til Kr. 200.- for damemedlemmer, og til Kr. 1800.- for livsvarige. Til å revidere klubbens bøker valgtes Halle & Peterson's revisor, bankchef L. Sogn, mot et årlig honorar av Kr. 100.-

I styremøte den 16. juni besluttet i henhold til anmodning fra Skandinavisk Golf Union å innmelde klubben i denne, samt la seg representere på Unionens møte 21.-22. januar i Falsterbo.

Styremøte 21. august besluttet å sende en takkeskrivelse til fru Hevig Stang, som hadde vist klubben den elskverdighet å skjenke 6 håndsmidde jernlysestaker og *keramiske askeløkke* til peise-stuen, og til den britiske Minister, the Hon. F. O. Lindley for hans velvilje ved å skjenke klubben to pokaler for "match-play".

I styremøte den 17. november besluttet junior-medlemmer opptatt mot årskontingent Kr. 25.-.

Den 25. mars 1926 besluttet i styremøte å ansette herr Oscar Lütken som sekretær, med en årsgasje av Kr. 900.- plus Kr. 100.- i reiseutgifter og fritt medlemskap. Herr Birger Halle *skatte* takkedes for sitt arbeide som midlertidig sekretær og går tilbake som alminnelig betalende aktivt medlem.

de Halle, Moltzen og Kygniet "døket å fraire efter å ha været medlemmer derav fra starten". Samtidig opphevedes kommunikasjonskomiteen efter

at formannen, skipsreder Klavensess Generøst hadde gitt klubben Kr. 5000.- til klubhuset, og han fikk fullmakt til å sende herr Klavensess et takketelegram for hans store velvilje.

Den 15. april 1926 holdtes den 2den ordinære generalforsamling i Hotel Bristol, under ledelse av formannen, skipsreder Klaveness, etterfulgt av middag, hvor Minister, The Hon. F.C. Lindley besøkte og holdt i Pilsen, hvortil det besluttes å avare et dette som gjest overrakte den av ham gitte vandrepokal for mesterskap for skiverre var svært lidelig for våre spillere, som høyst ville ha de menn. I generalforsamlingen møtte ca. 35 medlemmer og til middagen en stund å spille i fra banen Kungs Spora. Unionen avare et vakkert adskillig flere.

Skipsreder Klaveness vilde tross inntrengende henstilling repliserte at vi skulle gjøre hvad vi kunne for å få avare spillere ikke motta gjenvalg og til formann valgte viceformannen, Ragnar Halle samt til ny viceformann Generaldirektør Horn.

Under middagen, som betegnedes som vellykket, kåserte den ny formann, at den gjensidige venskap og politisk heder ble tilbudt av golf formann om Golf og viste endel lysbilleder i denne forbindelse.

Styremøte den 21. april 1926 ansatte Gilbert Heron fra Murca Aberdeenshire, som "professional" på noenlunne samme betingelser som konkurrerte med handikap over 18 ball ved St. Hans vid. Robertson, som hadde tatt stilling i Argentina.

I styremøte den 6. mai forelå "Bogstadpokalen" som gave fra godseier Westye Egeberg. Formannen bemyndiges til å sende ham en takkeskrivelse for hans store interesse og generøsitet. Formannen av Martin Olsen, som avare assistent med arbeidet, ved gave meddelte samtidig at Skipsreder Fred. Olsen hadde vist klubben den store velvilje å la våre "professionals" reise gratis med sine skib, delagerte til Skandinavisk Golf Unions kongress i Göteborg i Pilsen, for hvilket formannen ha de uttalt klubbens takk.

I styremøte 17. august oppnevntes dlegerte til Skandinavisk Golf Unions møte 18.-22. s.m. i Göteborg, og disse fikk i oppdrag å få de skandinaviske mesterskapsturneringer for 1928 henlagt til Bogstad, hvilket Unionen besluttete.

Styremøte 8. mai 1927 valgte som ny banekomiteé: Horn, formann, J. L. Ohman, Fr. Heiberg, G. S. Dennis,

Styret å la de dlegerte forarbeide av Unionen, med beslektet forarbeid å bli stående og å la de dlegerte forarbeid på å få noe forarbeid at derav.

da Helle, Moltzau og Nyquist "ønsket å fratre etter å ha været medlemmer derav fra starten". Samtidig opphevedes Kommunikasjonskomiteéen efter

20
 forslag fra Moltzau. Fra Skandinavisk Golf Union forelå meddelelse om at mesterskaps- og lag-konkurranser, som skulle holdes på *Lewis* ønskedes avholdt i Pinsen, hvortil det besluttedes å svare at dette dessverre var svært tidlig for våre spillere, som høyst ville få ca. én måned å spille i fra banen kunne åpnes. Unionen svarte at tidspunktet allerede var bestemt og ikke kunne forandres, hvortil vi replicerte at vi skulle gjøre hvad vi kunne for å få norske spillere til å delta.

På samme styremøte meddelte Handicap- og Turneringskomitéen's formann, at den gjennom Krogstad og Moltzau hadde fått tilbudt en pokal fra Mr. *W. E. Smith* Cardiff, som ifjor gjestet vår bane. Tilbudet besluttedes mottatt med takk, og resultatet ble "St. Hans pokalen" for slagkonkurransen med handicap over 72 hull ved St. Hans tid.

På styremøte 12. mai 1927 referertes Banekomiteens ansettelse av Heron som "head greenkeeper", med en gasje av Kr. 200.- pr. mnd, samt som "professional" uten garanti for inntekt. Videre ansettelsen av Martin Olsen, som Herons assistent med banearbeidet, med gasje Kr. 200.- pr. mnd., begge for sesongen 1927. Der ble også valgt delegerte til Skandinavisk Golf Unions årsmøte i Göteborg i Pinsen. Dessverre fikk man ingen spillere til å melde seg til Unionens konkurranse i Pinsen, og også de delegerte fikk forfall, så sekretæren måtte alene representere klubben. Unionens årsmøte 5. juni 1927 opphevede foregående års beslutning om at Oslo Golf Klub skulle ha 1928-års skandinaviske konkurranser og opphevet den samtidig fastsatte rotasjon av disse kamper mellom Unionens klubber.

Styret diskuterte utmeldelse av Unionen, men besluttet foreløbig å bli stående og gjøre et siste forsøk på å få noe fornuftig ut derav. 50 mål (Flisepåsen) for en leie av Kr. 500.- pr. år, gratis medlemskap for herrer Breberg og Froa, samt rett til å markte gjester på Bogstad til spill på banen uten avgift.

Et brev ble sendt til Unionen med beklagelse over dens mildest talt uheldige og uformelle opptreden, tilbakeviste bestemt dens uttrykte ønske om kontroll av vår bane, som nu var bedre enn da Unionen oppfordret oss til å bli medlem og påpekte Unionens eiendommelige selymotsigende opptreden ved å henlegge 1928 års mesterskaps-kamper, som var tatt fra oss, til Københavns Golf Klubs nye bane som kun var under anlegg. Formannen ~~og sekretæren~~ bemyndigedes ~~til~~ å skrive til Unionen. Dette ble gjort 7. oktober, og Unionen svarer 28. s.m. med et brev, som styret den 8. november finner tilfredsstillende og: "...ikke synes det er nødvendig at beslutningen om neste års skandinaviske konkurranser atter skal omgjøres, idet vi forutsetter at konkurransene i 1929 holdes i Oslo." I mellemtiden hadde vi nu også optatt forhandlinger om særskilt samarbeide med Göteborg Golf Klub, som vi efter den vundne erfaring lovet oss mere av.

Styremøte den 22. februar 1928 valgte:

Banekomité: Fr. Heiberg, formann,
G. S. Deans,
J. L. Ohman,

Handicap- og Turneringskomité:

Bryn, formann
Horn,
Moltzau,
Heyerdahl.

Ved tillegget til den 1. oktober 1928 følgende utvidelse av skolegården ble vedt. I dette møte refererte formannen brevveksling med Skandinavisk Golf Unions nye sekretær, ~~spesialer V. Benson, København~~, og efter dette fant styret at vi måtte frasi oss avholdelsen av de skandinaviske mesterskaps- og lagkonkurranser her i år. Det besluttedes å bli stående i Unionen inntil videre og innta en passiv holdning.

Styret besluttet 18. april 1928 å leie et tilleggsstykke på ca. 30 mål (Fiskeødden) for en leie av Kr. 500.- pr. år, gratis medlemskap for ⁶Joseier Egeberg og Frue, samt rett til å medta gjester på Bogstad til spill på banen uten avgift.

Nr. 9 blir det gamle nr. 9, Nr. 11 spilles på nr. 1 og forresten
 Samtidig referertes Banekomiteens ansettelse av Gavvin *Shaud*
 som trener og baneformann på samme betingelser som Heron, som hadde
 akseptert en stilling i København. Martin Olsen ^{ble} ~~var~~ ansatt som
 assistent på noe bedre betingelser enn forrige år. Til ny formann i
 Banekomiteen oppnevntes Moltzau, da Fr. Heiberg var reist til utlandet.
 Likeledes meddeltes fra Skandinavisk Golf Union at en paragraf i Unionen
 lover var opphevet efter forslag fra Falsterbo Golf Klub, og at der
 ingen inter-skandinaviske kamper vil bli holdt i 1928 (da Oslo Golf Klub
~~skulle hatt arrangementet), alt uten at vi var gitt høve til å uttale os~~

Som et resultat av våre forhandlinger med Göteborg Golf Klub
 ble "Shaker-pokalen" oppsatt og den første lag-konkurrance fant sted
 på Bogstad 8.-9. september 1928 og avsluttedes med middag og premie-
 utdeling på Hotel Bristol søndag den 9. september.

Fra grosserer Fr. Heiberg fikk klubben fire bøker om golf, som
 ble mottatt med takk.

Moltzau meddelte at vandrepokalen til mesterskapet for damer,
 som nu ble oppsatt, er en gave fra skibsreder Karl Krogstad, New York.
 Et brev med takk ble besluttet sendt til herr Krogstad for denne store
 gave.

Den nye Banekomiteen ønsket å flytte tilbake 3., 4. og 5. tee
 (idet de gamle teer blir fjernet). Ved tillegget av Fiskeodden fikk en 1 oktober 1928 følgende
 utvidelse av den eksisterende bane: Nr. 1 green legges ca. 50 meter
 inn på det nye terreng. Som Nr. 2 et nytt hull med tee nordenfor nu-
 værende green nr. 1, og den nye Nr. 2 green blir ute på odden så der
 blir et *maske*-slag over vand. Nr. 3 blir også nytt med tee ytterst
 på samme odde og green i østligste hjørne av samme terreng av det nye
 terreng ved vegen. Nr. 4 får sin tee oppe i skogen over 3die green med
 fairway langs vegen og green litt vestenfor den gamle 2. green. Nr. 5
 blir det gamle Nr. 3, Nr. 6 blir det gamle Nr. 4, Nr. 7 blir det den
 gamle Nr. 5, Nr. 8 blir det gamle nr. 6 og 7, idet green 6 og tee 7
 sløifes;

Nr. 9 blir det gamle nr. 8, Nr. 11 spilles så på Nr. 1 og fortsetter så inntil Nr. 7, hvis man skal spille 18 hull. - (heron som professional

Moltzau meddeler i styremøte 13. februar 1929 at han på grunn av forestående reise utenlands må trekke seg tilbake som formann i banekomiteén. Til ny formann valgtes Olaf Heyerdahl. Gavin Shand og Martin Olsen fortsetter på samme vilkår i sine stillinger fra ifjor.

Ved generalforsamlingen 25. mai 1929 ble der av forskjellige grunner adskillig forandring i styret, som i møte 31. s.m. valgte følgende:-

Banekomiteén:

Olaf Heyerdahl, formann,
G. S. Deane,
J. L. Ohman,

Huskomiteén:

A. Walle-Hansen, formann,
Fru Schou Sørensen,
Handicap- & Turneringskomiteén:
T. P. Heiberg, formann,
Olaf Heyerdahl,
Hakon Grut,
D. Paust

Den nye banekomiteén ønsket å flytte tilbake 3., 4. og 5. tee (idet de gamle matter blir liggende som dame tees), hvilket styret ~~gjorde~~ med på. Dette var på et tidligere tidspunkt foreslått av formannen.

Til klubbens første æresmedlem ble Sir Francis O. Lindley utnevnt 3. september 1929, da han skulle forlate Norge og sin post som britisk minister her. Et vikingskip i sølv ble gitt ham som æresmedlemstegn. I styremøte 4. september 1929 referentes forslag fra København Golf Klub om å oppløse Skandinavisk Golf Union. Styret uttalte: "Man fant ingen grunn til å møte seg oppløsning. Det har vist seg at den ingen betydning har og har heller virket mot sin hensikt." -

Styremøte 21. november 1929 ansetter Heron som professional ^{Stellan} for 1930, som dermed kommer tilbake til oss etter 2 års erfaring utenlands til gagn og glede for vår klub. I believe the picture at the head of this page correctly portrays the Filgion fathers of

29. januar 1930 meddelte formannen i styremøte: "...at The landed from their good vessel the "June-Bird" (coming from Royal and Ancient Golf Club of St. Andrews hadde godkjent køller med stål skaft, således at disse kan benyttes i turneringer." 1930 and

styremøte av 2. mai 1930 pålegges sekretæren "å utarbeide en avertissements-brochure, på norsk og engelsk, med et pent bilde av klubben og opplysning om på hvilke betingelser etc. gjester kan spille golf på vår bane. Denne skal distribueres på hoteller, reisebureauer og lignende". Formannen erklærte seg uenig i denne betenkning on the premises.

og opplyste at der var gjort følgende hvert år:- the famous Holmenkollen Hill to the North, the course itself is perched on the "Meddelelser om Klubbens årlige turneringer, samt om betingelserne hvor på gjester kan spille på banen publiceres på engelsk og norsk i månedshæfterne utgit av Landslaget for Reiseliv i Norge. Lignende meddelelser har også vært publicert i Cook's reiselitteratur, samt i "Southern Railway's reisebrochurer, "Golf in Europe", samt i et par lignende franske reisebrochurer. Leilighetsvis har der vært sendt fotografier fra Golfklubben og lignende meddelelser som ovenfor nevnt til "Golf Illustrated" og andre publikationer."

resident En av nevnte artikler har ^{over Romsdal 1926} *Romsdal* ennu noen interesse, interested in His Excellency the Hon. G. O. Lindley, C.B., og gjengis derfor her:- jesty's Minister to the Court of Oslo, who had shown the great kindness of presenting the Club with two beautiful cups, one of which will be the trophy of the Norwegian Golf Club's landlord, Mr. Westoye P. Egeberg of Bogstad, has at long last descended upon the shores of Norway and has, I believe, come to stay. - In view of the fact that Golf has been the national game of Scotland for hundreds of years, it seems strange that this game has not earlier been brought to Norway when the proximity and lively intercourse between the two countries is remembered. There may be a proviso, however, as in Golf Books of Reference there is invariably mentioned Romsdal Golf Course, Molde, Norway, 18 holes. As no Norwegian in modern times seems to know anything about this course, I have come to the conclusion, undoubtedly correct, that this must be a course and club from the olden time now extinct. As appears to be established by modern scientists Golf was played in Italy in the Roman time and was known by the name of "Paganica", because it was chiefly played in the country. It is thought to have travelled by way of Holland to Scotland, hence the name of Golf, which is supposed to originate from the old-dutch or low-german "Kolf", which means Club. - I have not

"the slightest doubt that one of the golfing parties in the early middle ages on their voyage of mission across the North Sea from Holland to Scotland must have lost their way and landed in Romsdal, where to my knowledge, unfortunately, however, no remains are left. I believe the picture at the head of this page correctly portrays the Pilgrim fathers of Romsdal at their favourite pastime, some time after they landed from their good vessel the "June-TULIP" (coming from Holland, you know).

The first regular club of Golf in Norway is the Oslo Golf Club, which was founded in June 1924 and which, as the name implies, draws its members chiefly from Norway's capital Oslo. As no suitable sea-side site was available within reasonable distance, the course is an inland one and is situated at Bogstad near Oslo. The course consists of nine holes laid out in undulating country so as to form a good test of the game. The course is reached in about 20 minutes by motor-car or about half an hour by bus or electric railway from the city. The club house is rather picturesque as a several centuries old timber building has been utilized for this purpose. Light refreshments are obtainable on the premises.

The scenery is beautiful with the famous Holmenkollen Hill to the North, the course itself is perched on the banks of the Bogstad Lake and the Lysaker River is forming the border of the Club estate to the West.

The membership has passed 150, so when this summer the Club passes from babyhood it looks like developing into a sturdy child. The members are keenly interested in the game which is steadily gaining ground here as elsewhere. The Club's professional is a young Scotsman Gilbert Heron from Aberdeenshire, who has got his day fully occupied by coaching beginners as well as more advanced devotees of Golf.

Needless to say Britishers and Americans resident in Oslo are amongst the members. One of the most interested is His Excellency the Hon. F. O. Lindley, C.B., His Britannic Majesty's Minister to the Court of Oslo, who has shown the great kindness of presenting the Club with two beautiful cups, one of which will be the trophy of the Norwegian Golf Championship. The Club's landlord, Mr. Westye P. Egeberg of Bogstad, has also been kind enough to present the Club with the beautiful "Bogstad Cup", which has been earmarked as the prize for the most important annual contest under handicap conditions.

The Club continually has the pleasure of golfing visitors to its course from Great Britain and America as well as from the neighbouring countries. Members of golf clubs are welcome as guests by application to the Secretary so that ardent golfers happening to glance through these lines, will I hope, upon their next visit to Oslo not forget to bring along their golfing implements.

Ditt og forfatteren til Golf i Norge
 Formannen meddelte i samme styremøte at han ikke ønske
 å motta gjenvalg på kommende generalforsamling og redegjorde for
 funksjonstiden for styremedlemmene med henblikk på å finne en passende
 ny formann.

I møte 24. mai diskuterte styret den nye formannskandidat og enedes om å samle seg om brukseier Johan Collett som ny formann og grosserer Aug. Walle-Hansen til gjenvalg som vice-formann, som ble valgt på generalforsamlingen den 24. mai 1930.

Alle på et tidlig tidspunkt som jeg bodde på Park ved
 Oslo, hvor der foruten en 18-hulls golfbane også var tennisbaner og
 annet som gjedde min kone og hennes venner, så var det ved å være
 "golf-widow" ikke alle et uttrykk. Det lyktes å få andre norske
 interesserte i golf. Den som spilte hyppigst utendørs var høyeste-
 rekkeadvokat Jens Frederiksen og forsvarende laggesjefsekretær E. A.
 Petersen, marinekaptein Lutz Zachse, direktør Eric Ingens, min bror
 Birger, laggesjefsekretær Hans Lundberg, der også L. Schack, Erik
 Wang, laggesjefsekretær vidvann-Joh, skibsreder Kyring Olav, T. A.
 Holberg, og en enkelt gang eller to forskjellige andre norske.

Interessen var utbredt: der var dager da vi spilte tre
 18-hulls golfmatcher, og endog hadde tid til et sett tennis eller to
 etterpå. Da krigen var elutt begynte vi å tenke på å reise hjem,
 hvilket jeg så hen til som glede, dog blanda med nedrevelse over at
 der ikke var golf i Norge. Den fikk vite at der spillet golf både i
 Danmark og Sverige og spurte meg selv: "Hvorfor ikke også i Norge?"
 Jeg hadde spilt på forskjellige forskjellige golfbaner, men søkte nu stadig
 flere for å ha et erfarings og hvordan de forskjellige baner var anlagt
 og gjorde også gjennom en angak ved bekjentskap med den kjente golf-
 arkitekt Abernethy, hvem jeg lærte meget av om problemene ved anlegg
 av golfbaner, både teoretisk og i praksis. Min uttalte venn,